

nala. V papirji je óni groš, zaradi katerega sva se bila sprla. Shrani ga v spomin ná-me!“

— Takó je bilo!

Vilko Zidar postal je pozneje odličen duhovnik, a Vrban je malo let potem pri svojem odgojenci mirno zaspal v Gospodu.

F. G. Podkrimski.

Jovčan

Iz ruske knjige.

Dar deci za Veliko noč.

(Z ruskega preložil Francé S. Lekše.)

II. Tudi mi bodemo vstali od mrtvih.

Hčerka (dobrikaje se materi). Mati! prav prijetno je razgovarjati se z vami o našem vstajenji.

Mati. Saj pa tudi nič ní prijetnejšega nego to! Kaj je vse veselje svetá do veselja, katero bodemo uživali občeč z angelji pred obličjem samega Jezusa Krista?

Hčerka. Prosim, povejte mi jedno sámo znano stvar, katera me more prepričati, da bodem vstala od mrtvih.

Mati. Dà! draga moja; vstala bodeš od mrtvih in bodeš popólnejša kakor si zdaj.

Hčerka. Povejte mi kaj o tem, draga mamica!

Mati (kažoč na lonec s cveticami). Poglej ta šeboj, ta klinček.

Hčerka. Vidim, kako krasno cveteta in kako prijetna je njiju vonjava.

Mati. Izišla sta vender iz zemlje, kaj nè?

Hčerka. Kajpada iz zemlje; saj sem videla, ko ste ja sadili.

Mati. Kaj pa sem vsadila v zemljo? Ali še pomniš?

Hčerka. Malo semena.

Mati. Je-li imelo to seme kakšno lepoto ali pa vonjavo?

Hčerka. O nè! bilo je čisto seme.

Mati. Od česa pa je vzrastla iz tega semena tako krasna cvetlica?

Hčerka. To je napravil Bog; ali kakó, tega ne umejem — to je čudo!

Mati. Védi, da Bog dela čudežno in nezapopadljivo ali vselej po jedno isteje postavi, katero je postavil za vselej. Ni-si li opazila, kako se je napravil iz semena cvet?

Hčerka. Spočetka kakor bi bilo segnjilo, potlej je dalo iz sebe rastenje, potlej je izišla trava in naposled se je pokazal tudi cvet.

Mati. Takisto poležemo tudi mi v zemljo, kakor se vseje seme. Strohneli bodemo ter se spremenili v prah. Toda zopet bodemo oživali kakor ta cvet.

Hčerka. V čem se razločuje seme od cveta, vem, ali kakovšna bode po vstajenji v nas izprememba, tega si pač ne morem predočiti.

Mati. In to izpremembo popisuje sv. apostol Pavel. Pomisli, draga moja, kar tukaj tudi tebi govori. Slušaj, kaj! Poglej zrno, katero seješ, niti je lepo, niti ukusno, niti lepo diši. Če ga ne zagrebeš v zemljo, ostalo bode zmirom le

zrno. Nu položi je tjà (v zemljo) nekoliko časa in videla bodeš, kaj požene iz sebe. Na vzpomlad vzrastla bode iz njega ali ozdravna trava ali prekrasna cvetlica, ali sadonosno drevesce ali pa tečna pšenica. Tedaj se bode razveselilo oko, vonj in ukus. To bode s človekom po vstajenji. Naša telesa vstala bodo nestrohljiva, od duše bodo nerazločljiva, neizpremenljiva, oskrbljena z vsemi darovi v najlepšej krasoti svoje rasti nepodvržena trpljenju in boleznim. Potrebovala ne bodo ne pitja ne spanja, ne vzduha (zraka) ne svetlobe. Sam Gospod njim bode živi kruh in večna svetloba. Telesa se bodo svetila kakor sonce v kraljestvu Očeta nebeškega nalik telesu Jezusa Krista kakor so Ga videli njegovi apostoli, ko se je izpremenil na gori Taboru.

Hčerka. Zares! prekrasna bodo naša telesa. Treba vže, da ne bodo menj krasne naše duše.

Mati. Tudi v duši bode izprememba v resnici božanska. Naš razum bode razsvečen (razsvetljen) od pogleda presv. Trojice. Napolnil se bode s posebno bistrostjo in angeljsko modrostjo. Volja se bode utrdila popolnoma v dobrem ter bode dosegla neizpremeneno svetost in mir. Naš užitek bode neizrečno veselje, in hvaliti Boga — jedino naše opravilo. Mnogo popólnejši in častitejši bodemo od naših prvih roditeljev (starišev), katera ustvarivši Bog živela sta v blaženem raji.

Hčerka. Oj, kakó nas ljubi Bog! kakšno nam je pripravil srečo!

Mati. Obto, dete moje, bode drugi prihod Kristusov za pravičnike kakor kaka vesela vzpomlad. Zazove jih iz zemlje v toli častitem in slavnem stanu, kakeršnega si mi še zdaj misliti ne moremo. Toda da bodemo vstali, treba nam se pripravljati za bodoče življenje, dokler živimo na svetu, treba nam je paziti, da ne bi postali gnjilo in seme izprijeno. Zakaj izprijeno seme, naj si je vsejemo v zemljo, vender ne izhaja (ne požene) iz nje ter ne rodi nikakeršnega sadú. A mi ljudje izprijeni (okuženi) po hudobijah obsojeni bodemo v večno smrt.

Hčerka. Ali ne bodo tudi zli ljudje vstali od mrtvih?

Mati. Vstali bodo — ali za večno smrt, rekše za večno trpljenje. Njihova telesa bodo otožna in grda. Duše njihove nerazsvetljene (nerazsvečene) bodo obupavale. Večno bodo umirali, in vender nikdar umrli.

Hčerka. Oj! Bog nas varuj takega stanú!

Mati. Pravični in usmiljeni Bog reši vsakega, kateri le sam hoče. Poslušaj Gospoda, kadar govori s teboj v cerkvi po svojih služabnikih in doma po meni. Poglej, takó odletiš večnej nesreči.

Hčerka. Dovolite mi, ljubezniva mati, da vas še vprašam, zakaj bode Jezus Kristus obdaril ali kaznil ne samó duše, ampak ob jednem tudi telo.

Mati. Poslušaj, draga moja! Hočeš li moliti ali dati miloščino; kdo hoče, duša ali telo?

Hčerka. To hoče duša.

Mati. Ali kadar čitaš molitve ali daješ miloščino, kdo tu deluje?

Hčerka. Molitev čita jezik, a miloščino daje roka.

Mati. Nù! jezik in roka, k čemu pristajata k duši ali telesu?

Hčerka. K telesu.

Mati. Obto kadar ti delaš dobro, ne dela li to ob jednem duša s telesom?

Hčerka. Kajpada ob jednem.

Mati. Po tem takem njima je tudi vkupe doseči v bodočem življenji plačilo.

Hčerka. Bog je usmiljen, prav blagodarno poplača vse.

Mati. Glej, zakaj treba vstati od mrtvih naše telo in se združiti z dušo. Pravični Bog hoče, da bode človek poplačan v vsem svojem stanu.

Hčerka (bridko). In kažnjen tudi?

Mati. Sevéda! Postavim, ti si se razjezila nad dekle: razjezila se je pa duša?

Hčerka. Duša; ima se kaznovati.

Mati. In kadar bi jo okregala ali udarila? Česar Bog obvaruj!

Hčerka. Napravila bi to jezik in roka. Toda jaz njima nikdar ne privolim kaj takega, ljubezniva mati moja!

Mati. Zdaj vidiš, zakaj ne bode sodil Bog same duše, nego z njo tudi naše telo. Skrbi, dete moje, da ne razjeziš Boga ne z dušo ne s telesom.

Hčerka. Zahvalim vas ¹⁾ za te cvetlice! Brez njih ne bi mogla razumeti kako v zemlji strohнено naše telo more vstati . . . Seme res tako vstane!

Mati. Premišljaj vsemogočnost in premodrost božjo in vse nam je razumno. Ali še veš iz česa je izobrazil Bog telo prvemu človeku?

Hčerka. Iz zemlje.

Mati. Iz zemlje je bode tudi obnovil. Je-li to težko Bogu?

Hčerka. Kako težko? Saj je napravil vesoljni svet iz ničesar.

Mati. Dobro si povedala. — Ker je napravil Bog iz ničesar nebo s solncem, luno in zvezdami, zemljo z gorami in vodami, z raznimi zelišči, z živino in zverinami, ker je ustvaril prekrasno stvar — človeka, in še krásnejše vse nebeške moči, kako bi ne mogel popraviti tega, kar se je razsulo v prah? Našega telesa ne bode nestalo v zemlji in se ne bode uničilo. Umeješ li to?

Hčerka. Kako bi ne umela, mamica! Saj je Bog sam rekel Adamu: „Povrneš se v zemljo, iz katere si vzet.“ Tudi mi se povrnemo v zemljo. Ali čast Bogu, da zopet vstanemo iz zemlje. Kakó veselo bode za nas, kadar bodemo zopet videli drug drugega.

Mati. Si-li ti prepričana, da bodemo videli drug drugega?

Hčerka. Oj, o tem mi je priča ljubezen Jezusova do nas. Saj ni mogoče, da bi mi ne dovolil videti vas, draga moja mamica!

Mati. Dragá moja! Ti razsojaš kakor otrok ter šteješ za srečo v bodočem življenji to, kar ni bistveno. Tam bode jeden Gospod za nas vse. Luč bode za naš razum, veselje za naše srce, radost za naše oči; biti z angelji proroki in apostoli kakšno potrebo bodemo imeli videti drug drugega. Vender ne žaluj, gledali bodemo izvestno drug drugega. Samo moli Jezusa Krista, da se bi ne videli kakor sta se videla — še veš, katera?

Hčerka. Hoteli ste reči trdovratni bogatin in ubožček Lazar. Ne daj tega Gospod nikdar, ljubezniva mamica! Skrbela bodem, da vas vidim v nebeškem kraljestvu.

Mati. Rekla sem ti vže, draga moja, da moli Jezusa Krista in živi tako kakor je živel On na zemlji, potlej moreš zaupati vanj v vsem. Obudil nas bode od smrti za večno zveličanje ter nam pustil gledati drug drugega.

(Dalje in konec.)

¹⁾ Na strani 63. štef. 4. „Vrtčevo“ treba da je zahvalim brez „se.“ — Prelagatelj.